

преписване на молитви и въ доста объркани размишления върху религията. Именно, между ръкописитѣ на доктора се пазятъ записани отъ това време, съ червено мастило, нѣколко молитви (Свети Боже, Отче нашъ и др.), както и едно „Славословіе“ (на български езикъ), за което изрично се казва, че било съставено на оная дата и то посрѣдъ нощъ. Въ последното се съобщава,¹ че „Лекар Хаџи Юрдан Селимински“ желаялъ да се произнася това славословіе „арманізовано сас самое мусікално іскуство“. Следъ това следватъ такива разсждения: „Обредиті не са веара, ала са на веарата облеклото. Веарата везде іе іедна. . . Веара, обіч, надежда — основата на сіака веара хрістова. Колкото благоденствието са развіва, толкоз веарата са улочеава і осфетеава. . . Това е моето най-последно завещаніе за добро ръководство на секіго наша брата. Амін.“

Въ такива мистични мисли и настроения угасва единъ свѣтълъ и критиченъ умъ, прозрѣлъ като малцина други съвременници правилнитѣ насоки на българското възраждане и употрѣбилъ толкова благородни усилия за избава на народа си отъ политически гнетъ, духовно мъртвило и национално безразличие.